

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالْقِيَاسِ هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
و چون و چرا مکنید با اهل کتاب مگر به صورتی که آن نیکوتر باشد مگر

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ
کسانی که ستم کردند از ایشان و بگویند ایمان داریم به آنچه که نازل شده است به سوی ما و آنچه نازل شده

إِلَيْكُمْ وَإِلَيْنَا وَإِلَهُكُمْ وَإِلَهُنَا وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٩﴾
به سوی شما و اله ما و اله شما یکی است و ما برای او فرمان برداریم ﴿۱۹﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
و این چنین فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را پس آنان که دادیم به ایشان کتاب را

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
ایمان می آورند به آن و از این امرض مکه برخی هستند که ایمان می آورد به آن و انکار نمی کنند آیات ما را

إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كُنْتَ تَسْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
مگر کافران ﴿۲۰﴾ و نمی خواندی پیش از این اقرا را هیچ کتابی را

وَلَا تَخْطُهُ بِإِصْبِغِكَ إِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ هُوَ
و نمی نوشی آن را با دست راست خود انگاه در شک می افتادند این باطل گریان ﴿۲۱﴾ بلکه این اقرا

ءَايَاتٌ يَتَذَكَّرُ فِي حُجُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
آیت های روشنی است در سینه های آنان که داده شده به ایشان دانش و انکار نمی کنند

بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ
آیات ما را مگر ستمکاران ﴿۲۲﴾ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او

ءَايَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
آیاتی از احاطه پروردگارش بگو جز این نیست که آیات نزد الله است و جز این نیست که من بیم دهنده

مُبَشِّرٌ ﴿٢٣﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
اشاره کننده ﴿۲۳﴾ آیا بسنده نکرد ایشان را آنکه ما فرستادیم بر تو کتاب را

يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَرَحِيمٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ
که خوانده می شود بر ایشان همانا در آن کتاب رحمت و پندی است برای گروهی

يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
که ایمان می آورند ﴿۲۴﴾ بگو کافی است که الله میان من و میان شما گواه باشد

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و آنان که ایمان آورده اند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٥﴾
به باطل و کافر شده اند آنان خود زیانکاران اند ﴿۲۵﴾

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ

و به شتاب می طلبند از تو عذاب را و اگر نمی بود سرآمد معینی هر آینه می آمد برای آنان عذاب

وَلْيَأْنِسَهُمُ بَقْعَةٌ لَّا يَشْعُرُونَ ۝۳۳ يَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ

و یقیناً خواهد آمد برایشان [عذاب] ناگهانی درحالی که ایشان بی خبر باشند ۳۳ به شتاب می طلبند از تو عذاب را

وَلَئِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝۳۴ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ

و همانا دوزخ فراگیرنده است کافران را ۳۴ روزی که فراگیرد آنان را عذاب

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

از بالایشان و از زیر پاهایشان و گوید [الله] بچشید [سزای آنچه] می کردید

۝۳۵ يَتَعَبَّدُونَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنَّي فَاعْبُدُونِ

ای بندگان من که ایمان آورده اید همانا زمین من گسترده است پس فقط مرا بپرستید

۝۳۶ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝۳۷ وَالَّذِينَ

هر کسی چشند مرگ است پس به سوی ما بازگردانده می شوید ۳۷ و آنان که

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي

ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را هر آینه جای می نهم ایشان را در بهشت غرفه هایی که جاری می شود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمٌ أَعْزَمُ الْعَمَلِينَ ۝۳۸ الَّذِينَ

از زیر [درختان] آنها جوی ها جاریند در آن نیکو است پاداش عمل کنندگان ۳۸ آنان که

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۳۹ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّوٍ لَّا يَحْمِلُ

صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند ۳۹ و چه بسا چشندگان که بر نمی دارند

رِزْقَهَا ۚ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۴۰ وَلَئِنْ

روزی خود را [الله] روزی می دهد آنها را و شما را نیز و اوست که شنوای داناست ۴۰ و اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَشَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

بپرسی از آنان کیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را و راند گردانید آفتاب و ماه را

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُوَفِّكُونَ ۝۴۱ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

هر آینه گویند [الله] پس چگونه بازگردانیده می شوند ۴۱ [الله] فراخ می سازد روزی را برای هر که خواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۴۲ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ

بندگان خود و تنگ می سازد برای او همانا [الله] به هر چیزی داناست ۴۲ و اگر بپرسی از ایشان

مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

کیست آنکه فرود آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت به سبب آن زمین را پس از مرگش

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝۴۳

هر آینه گویند [الله] بگو همه ستایش برای [الله] است بلکه بیشترشان خرد نمی ورزند ۴۳

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
و نیست این زندگانی دنیا جز سرگرمی و بازی و همانا سرای آخرت

لَهُمُ الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
سرای زندگانی است اگر می دانستند پس چون سوار شوند در

الْفَلَائِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ الْدِّينَ فَلَمَّا بَلَغَهُمُ الْإِلَهَ إِذَا
کشتی بخوشتند **الله** را در حالی که خالص کنند برای او دین را ایستای عقیقه و دعا را پس چون ببلند شدند آنان را به سوی خشکی ناکهان

هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٢﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَعْلَمُوا
ایشان شرک می ورزند تا ناسپاس کنند به آنچه داده ایم به آنان و تا به لذت خویش و عیش و نوش بپردازند پس به زودی

يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا وَابِعًا وَبُخْطَفُ
خواهند دانست که موجب ناسپاسی چیست آیا ندیدند که ما قرار دادیم حرمی امن را و روبرو می شوند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنِّعْمَةِ اللَّهُ يَكْفُرُونَ
مردم از اطراف ایشان آیا به باطل ایمان می آورند و به نعمت **الله** ناسپاسی می کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
و کیست ستمکارتر از آن که بر **الله** دروغی را یا تکذیب کند حق را

لَمَّا جَاءَهُمُ الْيُسْرَى فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ
چون بیاید پیش او آسایش در دوزخ جایگاهی برای کافران و آنان که

جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٥﴾
کوشش کردند در راه ما هر آینه می نمایم به ایشان راههای خود را و همانا **الله** یار نیکوکاران است

سُورَةُ الزُّمَرِ

۶۰

۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَّذِينَ ظَلَمُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْتَعِزُّونَ بِالْعِزِّ
لکه لام میم مغلوب شدند رومیان در نزدیکترین سرزمین و ایشان پس از این

عَالَمِهِمْ سَبَّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ فِي أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِهِمْ
مغلوب شدتشان به زودی غالب خواهند شد در چند سال **الله** است کارا شکست و پیروزی

مِن قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾
پیش از این و پس از آن و آن روز شادمان شوند مؤمنان

يَنْصُرُهُمُ اللَّهُ بِقُوَّةٍ مِّنْ يَّسَّرُ لَهُمْ وَهُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ يَّجْعَلُهُمْ
به یاری **الله** یاری می دهد هر که را خواهد و اوست آن پیروزمند مهربان

وَعَدَ **اللَّهُ** لَا يُخْلِفُ **اللَّهُ** وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدہ ای است از جانب **الله** خلاف نخواهد کرد **الله** و عدا خود را ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ

می دانند ظاهری را از زندگانی دنیا و حال آنکه ایشان از آخرت خود بی خبرند

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ **اللَّهُ** السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آیا نیندیشیده اند با خود که نیافریده است **الله** آسمان ها و زمین را

وَمَا يَتَّبِعُهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

و آنچه را میان آن نباشد مگر به حق و سرآمدی معین؟ و همانا بسیاری از مردمان

بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَاذِبُونَ ۝۸ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

به دیدار پروردگار خویش کافرون ۸ آیا گردش نکردند در زمین که ببینند

كَيْفَ كَانَ عَقِيبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند استوارتر از ایشان از جهت نیرو

وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

و زیور و کردند زمین را و آباد کردند آن را بیشتر از آنچه آباد کردند آن را و آمدند نزد آنان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا **اللَّهُ** لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا

پیامبران ایشان با دلائل روشن پس چنان نبود که **الله** ستم کند به آنها ولیکن آنان

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۹ ثُمَّ كَانَ عَقِيبَةُ الَّذِينَ أُسْتُوا السَّوْءِ

بر خویشان ستم می کردند ۹ آنگاه بود فرجام کسانی که بدی کردند بدترین [فرجام]

أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ **اللَّهُ** وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ **اللَّهُ**

به سبب آنکه تکذیب کردند آیات **الله** و آنها را مسخره می کردند **الله**

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۱۰ وَيَوْمَ نَقُومُ

آغاز می کند آفرینش را سپس بزمی گرداند آن را آنگاه به سوی او بازگردانده می شوید ۱۰ و روزی که برپا شود

السَّاعَةِ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۝۱۱ وَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْ شُرَكَائِهِمْ

و ستاخیز نالغید شوند مجرمان ۱۱ و نباشد برای آنان از شریکانشان

مُفَعَّلُونَ ۝۱۲ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ۝۱۳ وَيَوْمَ

شفاعت کنندگانی و باشند به شریکان خویش کافران ۱۳ و روزی که

نَقُومُ السَّاعَةِ يَوْمَذِ يَفْرَقُونَ ۝۱۴ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

برپا شود و ستاخیز آن روز پراکنده می شوند [مردمان] پس اما آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۝۱۵

و کارهای شایسته پس ایشان در بوستانی شادمان شوند ۱۵

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

فِي الْعَذَابِ مُحَضَّرُونَ ﴿٦٦﴾ فَسَبِّحْ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ
 عذاب حاضر شدگان اند پس پاک است الهه هنگامی که شام می کنید

وَجِئَ تَصِيحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و هنگامی که صبح می کنید از آن اوست همه ستایش در آسمان ها و زمین

وَعِشْيَا وَحِينَ تَطْهَرُونَ ﴿٥٨﴾ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَنُحْجِجُ بِهَ لِمَدْرُوسٍ مِی رَسِیدِ بَیْرُونِ مِی اُورِدِ زَندہ را اَز مَرْدہ و بَیْرُونِ مِی اُورِدِ

أَلَيْسَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْحَيَّ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
وَلَوْ نَشَاءُ لَمُوتُوا مِنْ غَيْرِ ذِكْرِ إِلَهِكُمْ فَذِكْرُنَا لَكُنْ عَلَاقًا

تَنْشِئُوهٗ ۝ وَ مِنْ ءَايَتِهِ ۝ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ

أَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ يَتَنَكَّمُ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ أَلَيْسَ بَعْضُكُمْ بِرَأْيٍ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَاللَّوْكُمُ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَا يَمَنُ لِلْعَالَمِينَ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ وَأَيُّغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٌ

يَسْمَعُونَ وَمَنْ أَيْتِيهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ

پیش از این، سازمان‌های مختلفی در زمینه‌های مختلف فعالیت داشته‌اند. در ادامه، به بررسی برخی از این سازمان‌ها و فعالیت‌های آنها می‌پردازیم.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُمْ خَارِجُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ﴿٢٨﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٩﴾ ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٠﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾ وَإِقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِبَعًا كُلُّ هِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٥﴾

و از نشانه های او این است که برپایند آسمان و زمین به فرمان او باز چون بخواند شمارا دعوتی از زمین ناگاه شما بیرون آورده می شود از گورها و برای است هر که در آسمان ها و زمین است همگی برای او فرمانبردارند و او است آنکه آغاز می کند آفرینش را ثُمَّ یُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَهُوَ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ و سپس برمی گرداند آن را و این آسان تر است بروی و برای اوست وصف برتر در آسمان ها و زمین و اوست آن پیروزمند ستجیده کار زده است برای شما مثلی را از آنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي خودتان آیا برای شما از آنچه مالک شده است دست هایتان یعنی بردگانتان شریکائی است در مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ از آنچه روزی داده ایم شما را پس شما را ایشان در آن برابر باشید؟ می ترسید از ایشان مانند ترسیدن تان از انفسكم كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ از انفسكم خودتان این چنین تفصیل می دهیم آیات را برای قومی که خرد می ورزند

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ کسی را که گمراه کرده اند آنان که گمراه شدند از هوس های خود بی هیچ دانشی پس چه کسی راه می نماید مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ و نیست برایشان هیچ یاری دهندگانی پس راست بنابر روی خود را برای دین حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ حق گریخته ای روی کن اسیرشست الله را که سرشته است مردمان را بر آن هیچ دگرگونی نیست برای آفرینش ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ الله اسطوت تمیزی این است دین و لیکن بیشتر مردم لَا يَعْلَمُونَ نمی دانند درحالی که روی نورندگان باشید به سوی او و پروا کنید از او و برپا دارید نماز را وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ و مبادید از مشرکان از آنان که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه هر گروهی به آنچه نزدشان است شادمانند

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ **رَبَّهُمْ** مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
و چون برسد به مردم گزند می بخوانند پروردگار خود را دوی آوردگان اند به سوی او سپس چون بچشاند به آنان
مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ **بِرَبِّهِمْ** يُشْرِكُونَ ﴿۳۱﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
از جانب خود رحمتی را آنگاه گروهی از آنها به پروردگار خود شرک می ورزند ﴿۳۱﴾ تا ناسپاسی کنند به آنچه
ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ
که نده ایم به ایشان پس بهره مند شوید پس به زودی خواهید دانست ﴿۳۲﴾ آیا فرود آورده ایم بر ایشان
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿۳۳﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
دلیلی؟ که او سخن گوید به رحمتی آنچه را که به آن شرک می ورزیدند ﴿۳۳﴾ و چون بچشاند
النَّاسَ رَحْمَةً فَارْحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
به مردم رحمتی را شالمان شوند به آن و اگر برسد به ایشان بدی به سبب آنچه پیش فرستاده است دست های شان
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿۳۴﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
ناکامان ایشان ناامید می گردند ﴿۳۴﴾ آیا ندیدند که الله فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۵﴾ فَتَابَ ذَا الْقُرْبَىٰ
و ننگ می سازد بر هر که خواهد همانا در آن نشانه هایی است برای قومی که ایمان می آورند ﴿۳۵﴾ پس بده به خویشاوند
حَقَّهُ وَالْيَسِيرَ وَأَيْنَ السَّبِيلِ ﴿۳۶﴾ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
حق وی را و به یسوار و در راه مانده این بهتر است برای کسانی که می خواهند
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۳۷﴾ وَمَا ءَاتَيْنَاهُمْ مِنْ رَبِّكَ
رضای الله را و آنان همان رستگاران اند ﴿۳۷﴾ و آنچه را می دهید از ربا
لَيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا ءَاتَيْنَاهُمْ مِنْ زَكَاةٍ
تا بیفزاید در مال های مردم پس نمی افزاید نزد الله و آنچه را می دهید از زکات
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْلِعُونَ ﴿۳۸﴾ اللَّهُ الَّذِي
می خواهید رضای الله را پس آنان خود فروشی یکنگاران ایضا اند ﴿۳۸﴾ الله است که
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْشُكُمْ ثُمَّ يُخَيِّمُكُمْ هَلْ مِنْ
آفرید شما را سپس روزی داد شما را سپس می میراند شما را باز زنده گرداند شما را آیا از
شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَمْ مِنْ شَيْءٍ مُبِحَنَةٍ وَتَعَالَى
شریکان شما کسی هست که انجام دهد از این کارها چیزی را؟ پاک است او و برتر است
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۹﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
از آنچه که شریک (وا) می سازند ﴿۳۹﴾ پدیدار شد تباهی در خشکی و دریا به سبب آنچه که انجام داده است
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۰﴾
دست های مردم تا بچشاند به آنان (جزای) برخی از آنچه را که کرده اند باشد که آنان باز گردند ﴿۴۰﴾

قُلْ مَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ

بگو بگردید در زمین پس بگردید که چگونه شد سرانجام آنان که بیست و نه سال بودند

كَانَ أَكْثَرُهم مُشْرِكِينَ ﴿٤٤﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنَ

بودند بیشترشان مشرکان پس استوار گردان روی خود را به آیین راست گردانیدند

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنْ اللَّهِ **اللَّهُ** يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُنَ مَنْ

لنکه بیاید روزی که بازگردیدنی نیست آن را از طرف **الله** آن روز ایمان از هم جفا می شوند **هر که**

كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَهُوَ عَنْ عَمَلٍ صَالِحٍ مَلَّاحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿١٤﴾

کفر ورزد پس بر او است (سرای) کفرش و هر که بکند کار شایسته پس برای خود نیکان جایگاه (نیکو) می سازند (۱۱)

لِحَزْرَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

تا خدا دهد (الله اعلم) و آنرا واکه ابرار آوردند و کردند کارهای شایسته فضل خود همانا او دوست دارد

الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾ وَمِنْ عَائِشَةٍ أَنْ يُسَلِّمَ الْإِنَّمَاءُ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذَبِّكَ

کتابخانه

مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَعْلَمَ أَنَّكَ بِأَمْرِهِ وَأَنَّكَ فَتَظَاهِرُ مِن قُدْرَتِهِ قُلُوبَ الْغَالِبِ

سین ر مینہ رستجری الصلوات یامریض ویتبعوا من کتبتہا

شَكَوْنَ ۞ وَقَدْ أَدْبَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْقُرْآنَ فَهُمْ لَا يَأْتُونَ

وَقَدْ ارْتَبَا مِنْ قَبْلِكَ رَسُلًا اِنْ يَوْمِئِذٍ لَءَايَاتُ رَبِّكَ لَخَبِيرَةٌ

فَلَنَقُومَنَّا مِنْ أَثَرِ النَّوَافِلِ ۖ وَمِنَ الْأَثَرِ ۚ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّخَذُوا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَسَيُؤْتِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ زَكَرَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ

المؤمنين الله الذي يرسل الرياح فيبسطها فيبسطه

مومنان ﴿۱۷﴾ اللہ اعلم می فرستاد بادشاہ را پس برانگیختند انہر را پس می گزافند ان را

فَاللّٰہُ اَعْلَمُ بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

في السجاء كيف يشاء ويجعله يسفا فري الودق يخرج من

آسمان چنانکه خواهد و می گرداندش پاره پاره پس می بینی که قطرات باران بیرون آیند از

خَلْدِهِ إِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

میان آن پس چون برساندش به هر که خواهد از بدگان خود ناگاه ایشان شادمان شوند

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَخَبِيرِينَ

و هر آینه بودند پیش از آنکه فرو فرستاده شود بر ایشان پس از آن نا امید بودند

﴿١٩﴾ فَأَنْظِرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

۵) پس بنگر به سوی نشانه های رحمت **الله** چگونه رنده می کند زمین را پس از

مَوْتَهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحَى الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مِّنْهُمْ مُّصَفَّرًا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

و اگر بفرستیم بانی آسوران را پس بپند آن (گشت) را زرد شده البته پس از آن ناسپاس می شوند

﴿۵۱﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُبُورَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا

﴿۵۱﴾ پس همانا تو نمی شنوای به مردگان و نمی شنوای به گران دعوت را آنگاه که روی بگردانند

مُذِيرِينَ ﴿۵۲﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا

﴿۵۲﴾ بشت گران و نیستی تو راه نماینده به گوران از گمراهی شان نمی شنوای مگر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۵۳﴾ **اللَّهُ** الَّذِي خَلَقَكُمْ

کسی را که ایمان دارد به آیات ما و آنان فرمانبردارند **الله است** که آفرید شما را

مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

از ناتوانی آنگاه قرار داد پس از ناتوانی توانایی را سپس قرار داد پس از

قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ **وَهُوَ** الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿۵۴﴾

توانایی ناتوانی و پیری را می آفریند هر چه می خواهد **و اوست** که دانای تواناست

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا بِغَيْرِ سَاعَةٍ

و روزی که برپا شود رستاخیز سوگند خورند برهنگاران که درنگ نکرده اند (درها) به جز ساعتی

كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ

این چنین بودند که (از راه راست) برگردانده می شدند و گویند آنان که داده شده به ایشان علم و ایمان

لَقَدْ لَيْسْتُمْ فِي كِتَابِ **اللَّهِ** إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ

هر آینه درنگ کرده بودید در کتاب **الله** تا روز رستاخیز پس این است روز رستاخیز

وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۶﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

و لیکن شما نمی دانستید پس آن روز سود ندهد به کسانی که

ظَلَمُوا مَعَذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۷﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

ستم کردند عذرخواهی شان و نه برای آنان خشنودی خواسته شود و هر آینه بیان کردیم

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَيْنَ جَهَنَّمَ بَنَاتٌ

برای مردم در این قرآن از هر نوع (نوع) مثلی و اگر بیابوری برای آنان نشانه ای را

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿۵۸﴾ كَذَلِكَ

هر آینه گویند آنان که کفر ورزیدند نیستید شما مگر باطل گرایان این چنین

يَطْبَعُ **اللَّهُ** عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۹﴾ فَأَصْبَحَ

مهر می نهد **الله** بر دل های آنان که نمی دانند پس شکبایا باش همانا

وَعَدَ **اللَّهُ** حَقًّا وَلَا يَسْتَحْفَظُكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿۶۰﴾

وعدا **الله** حق است و لغیرانند تو را آنان که یقین ندارند

ترتیب
۳۱

سُورَةُ لُقْمَانَ

آیات
۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

اَلَمْ تَرَ ۱ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى وَرَحْمَةً

آله لام میم این آیت های کتاب یا حکمت است راهنمود و رحمتی است

لِلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

برای نیکوکاران آنان که برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را و ایشان

بِالْآخِرَةِ ۴ هُمْ يُوقِنُونَ ۵ اُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَئِكَ

به آخرت خود یقین دارند آنان بر هدایتی از جانب پروردگارشان هستند و آنان

هُمْ الْمُفْلِحُونَ ۶ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ

همان رستگاران اند و از مردمان کسی است که می خرد سخنان بیهوده را

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ بَعْضُ عِلْمٍ يَتَّخِذُهَا هُزُوًا ۖ اُولَئِكَ لَهُمْ

تا گمراه کند (مردم را) از راه الله بی هیچ دانشی و می گیرد آن را به مسخره آنان برای شان

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۷ وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا

عذابی خوارکننده است و چون خوانده شود بر وی آیات ما روی بگرداند تکبرکنان

كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۸

گویا نشنیده است آن را گویا در هر دو گوش او سگینی است پس مژده بده او را به عذابی دردناک

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۹

همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان است بهشت های پر نعمت

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۰ خَلَقَ

جلوینداند در آنجا وعده ظنه است الله وعده حقیقی و اوست آن پیروزمند سنجیده کار آفرید

السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوَاهَا ۖ وَالْقَوَىٰ فِي الْأَرْضِ رَواسٍ ۚ أَن تُعِيدَ

آسمان ها را بی هیچ ستون هایی که بینید آنها را و افکند در زمین کوهها را اینکه تزلزلند

بِكُمْ وَبِثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا

شمارا و پراکنده کرد در آن زمینها از هر جنبه ای و فرود آوردیم از آسمان آب را پس رویشیدیم در آن

مِن كُلِّ نَوْعٍ ۚ وَفَجَّرْنَا فِيهَا نَخْلًا ۖ وَنَزَّلْنَا مِنَّا فِيهَا رِجًّا طَيِّبًا ۖ فَاَنْزَلْنَا

از هر نوع آرویش را نیکو این است آفرینش الله پس بنمایید مرا چه چیز

خَلَقَ ۱۱ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۱۲

آفریده اند آنان که جز اویند بلکه ستمکاران در گمراهی آشکاری هستند

وَلَقَدْ ءَايَا لِّقَمْنِ الْحِكْمَةِ اِنْ اَشْكُرْ **لِلّٰهِ** وَمَنْ يَنْشْكُرْ فَإِنَّمَا

و ہر ایہ نام بہ لفظان حکمت کہ مہاس نگرار مری اللہ و ہر کہ مہاس نگرار پس چہ این نیست کہ

يَشْكُرُ لِقَائِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عِنْدَ حَيْدٍ وَلَئِنْ قَالَ
 بِشِكْرِ مِي كَدِ مَدِ سَوْدِ حَوْدِ وَهَر كَدِ مَدِ مِي كَدِ مِي سَ هَمَامِ اللَّهُ بِي بِيَتَرِ سَوْدِ لَبِ وَبِيَدِ كِي اَنگَه كِه كَبِ

یہ کہی می کہد نہ سود خود و هر که دسی می کند پس همان الله بی نیاز سود است و دیدن آنگاه که گفت

لَقَمْنُ لِأَيِّهِمْ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْقَى لَا تُشْرِكْ يَا إِلَهَ الشِّرْكِ

لقمن به پسر خود در حالی که او پند می داد و بقی ای پسرم شرک مکن ای الله همان شرک

لَقَدْ أَهْلَكَ بِهٖ يَوْمَ ذٰلِكَ لَوِ اِيَّاهُ يَسْتَرْجِعُ اَيُّكُمْ شُرَكَاءَ رَبِّهِ اِنَّ رَبَّكَ لَمَعَ لَدُورِ

لَطَمٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ
 حَمَلَتْهُ أُمُّهُ

ستمی است بزرگ (۱۲) و سفارش کردیم
 به اطاعت مادر و پدرش
 مادرش حمل کرد او را

مستقیم است. هر یک از این روش‌ها دارای مزایا و معایب خاص خود است و انتخاب بهترین روش بستگی به شرایط پروژه و نیازهای سازمان دارد.

وَهَذَا عَلَى وَهْيٍ وَفَصَلَهُ فِي عَامَيْنِ أَيْ أَشْكُرُ لِي وَلَوْلَاكَ

در حال سستی بعد از سستی و در سیر در گرسنگی دو سال است بیکه سیاس یگر برای و والدین را

إِلَى الصَّبْرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِـِىَ مَا لَيْسَ

و اگر کوشش کنید و پیش رو بر آنکه شریک نگردانم و من جری و که با

لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَتُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا

تاریخ طاعون مکه در سال ۱۲۰۵ و معانی آن در سال ۱۲۰۶ و معانی آن در سال ۱۲۰۷

وَتَنفَعُ سَبِيلَ مَنْ أَبَا إِلَى ثُمَّ إِلَى مَرَجِعِكُمْ فَأَيُّكُمْ

وہابیوں کی طرف سے لکھی گئی ہے۔

و یسویوں کے لئے کسی کہ روی آورد نہ سوی من انگاه به سوی من است بزرگوار کیا پس خبر من دهم شما

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُنتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ تَكُ مِنْ مِّثْقَالِ حَبِّ مِنْ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي تَقْدِرُونَ

به آنچه که می کردید ﴿۱۰﴾ ای مردم همانا اگر عرض می نماند همواره دانه ای که

حَرَدَلٍ فَتَكْرُ فِي صَخَرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

حَدِيدٍ فَتَاسِكٌ فِي صَحْرِهِ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

خودلی بس داند در میان سگی با در اسباب ها و در رمی نیورد
 هَا اَللّٰهُ اِنَّ اَللّٰهُ لَطِیْفٌ حَرِیْرٌ ﴿۱۶﴾ یَسْقِیْ اَقِمِ الصَّلَاةَ وَاْمُرْ

بِإِذْنِ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينُ اللَّهِ فَادْعُوا إِلَى دِينِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ عَلَى دِينِكُمْ وَأَنَّكَ عَلَى دِينِكَ وَبِإِذْنِ اللَّهِ يُخْرِجُهُمُ مِنْهُ وَيَذِلُّ لَهُمْ سَبِيلَهُ

أَرْسَلْنَا إِلَهُكَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَضْرَ عَلَى مَا أَصَانِكَ إِنَّ ذَلِكَ

بالمعروف وأنه عن المنكر وأصبر على ما أصابك إن ذلك

من عَمَّ الْأُمُورَ وَلَا تَصْعَقْ حَذِّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمُشْ فِي الْأَرْضِ

من عزم الأمور ﴿١٧﴾ ولا تصغر حذك للناس ولا نمش في الأرض

از موی ضخیم - کارهاست - و نهفته باو عسی رحسرت را از مرد علی و گام من در

مَحَلَّاتِ لَاحُثٍ كَلَّ مَحْنَالٍ وَجُودٍ وَأَقْصَدُ مَنَاقِبِ

مَرَجَا إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ وَمُحْوَرٍ وَأَقْصَدُ فِي مَشْئِكِ

بِأَسْمَاءَ وَتَرَاهُ عَن تَحْتِهَا عَلَى الْكُرْسِيِّ جَدَّاهُ لَا يَأْمُرُ مَعَ الْوَلَدِ وَلَا يَسْتَأْذِنُ بَعْدَ الْوَلَدِ لَهُ فَتَنُ الْحَبَشَ وَأَقْرَبُ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَهْلُ بَيْتِهِ

وَأَعِظُكُمْ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ الْأَخْيَارُ لَصَبَتِ الْحَمِيمِ

الزَّيْرُونَ أَنْ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ

ابریزه اند که الله رام کرد برای شما بحر در آسمان ها و آنچه را در زمین است و کاملاً بخشید

عَلَيْكُمْ بِعَمَلِهِ طَهْرَةً وَنَاطِلَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُخَادِلُ فِي اللَّهِ

بر شما بمقتضای خود آشکارا و پنهان؟ و از مردمان کسی هست که چون و چرا می کند درباره الله

يَغْتَرِ عَلَيْهِ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُبِينٌ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا

بفرض هیچ دانش و راهمندی و بدون هیچ کتاب روشنگری ﴿۲۰﴾ و چون گفته شود به این که پیروی کنید

مَّا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَحَدَّنَا عَلَيْهِ خَائِبِينَ أُولَٰئِكَ كَانُوا

جبری که فرو فرستاده است الله گویند به سخته پیروی می کنیم چیزی را که باقیم بر روی زمین خود را آنها اگر چه

الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ الْتَعْوِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسْلِمْ

شیطان بجاوداتان را به سوی عذاب التعمیر ﴿۲۱﴾ و هر که تسلیم بقدرت

وَجْهَهُ إِلَىٰ اللَّهِ هُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ

روی خود را به سوی الله در حالی که بیکو کار باشد پس هر چه چنگ زده است به دستگیر استوار

وَالَّذِي أَلَّفَ اللَّهُ سَبَّ سَرَّاجِمٍ بِمَا كَارَهَا ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ

و به سوی الله سب سراجام تمام کارها ﴿۲۲﴾ و هر که کافر شود پس آتشها را بکشد بوزا کفر او

إِنَّا مَرْجِعُهُمْ فِيهِمْ فَيَتَّبِعُهُمُ بَٰرِئٌ مُّذْنَبٌ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

به سوی سب باز گشتن آنان پس حریفان کیم این را به آنچه می گویند خدا را به سر به جانب

فَيَتَّبِعُهُمُ بَٰرِئٌ مُّذْنَبٌ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴿٢٣﴾ وَيَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْفَ

پس بهر متذنبی سزایم فلان را اندکی بار جبری می کیم آنان را به عذاب عظیم ﴿۲۳﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ

و اگر پرسشی از این کیم که یافرد آسمان ها و زمین را؟ الله خواهد گفت الله بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ اللَّهُ مَّا فِي السَّمَوَاتِ

ستایش برای الله است بلکه بیشتر نمی دانند ﴿۲۴﴾ الله چه است آنچه در آسمان ها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٥﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ

و زمین است همان الله اوست بی نیاز ستوده ﴿۲۵﴾ و اگر آنچه در زمین است

مِنَ شَجَرَةٍ أَقْلَمَ وَالْبَحْرِ يَدْعُوهُ مِنْ تَعْدِهِ سَبْعَةُ آفَافٍ

از درخت قلم ها گردند برای سب کلمه الله و دریا پاری دهد آن را بعد از آن هفت دریای دیگر

مَا يَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ مَّا خَلَقَكُمْ

به پاس برسد سخن الله همانا الله پرورمند مستعجده کار است ﴿۲۶﴾ بسب فرست شما

وَلَا تَعْلَمُكُمْ إِلَّا كَفِّينَ وَجِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

به برانگیختن شما اندر بگری مگر مانند یک نفر همانا الله شنوای بیناست ﴿۲۷﴾

جواب ۴۲

الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ يُولُجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولُجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ

وَمَسَحَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ

يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ يَأْنِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ

الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِعَمَتِ اللَّهِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِهِ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ

كَالظُّلُمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ

فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَحْمَدُ بِقَائِيَةً إِلَّا كُلُّ حَتَّارٍ كَفُورٍ

﴿٣٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْفُورًا رَتَّامًا وَأَحْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْرِي

عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ خَافٍ عَلَىٰ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ

الْفُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرَكَّبُ الْعِثَّةَ

وَيَعِدُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

۱) **اَلَمْ نَرْسُلُ الْكَاتِبَ لَا رَيْبَ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ**

آیا ما مبعوث نکرده ایم این کتاب هیچ تردیدی نیست در حق آن که از جانب پروردگار جهانمیس است

۲) **أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا**

آیا می گویند مرتفعه ساز آن است بلکه آن حق است از جانب پروردگار تو تا بیم دهی قومی را

۳) **مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ** ۴) **اللَّهُ**

که بعد از آن برای ایشان هیچ بیم نهدند ای پیش از تو نماند که ایشان را هدایت کند

۵) **الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ**

که آفرید آسمان ها و زمین و آنچه در بین آنهاست در شش روز دور

۶) **ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا سَفْعٍ أُولَئِكَ**

آننگاه نیلا یافت بر عرش بیست برای سعاد به جز او هیچ دوستی و نه سعاد گسندی پس ای

۷) **تَتَذَكَّرُونَ** ۸) **يَذِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَصْرِحُ**

بشاید بر نمی شود ۹) نذیر می کند کار بر جهان از آسمان به زمین آننگاه ملامتی رود آن کل

۱۰) **إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعْدُونَ ذَلِكَ**

به سوی او در روزی که اندازه آن هزار سال است محاسبه که می شمارید آن پس است

۱۱) **عَلَيْهِمُ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ الْعَرِيرُ الرَّحِيمُ** ۱۲) **الَّذِي أَحْنَأَ**

بر ایشان عیب و شاهدان و اشکوار آن پرورنده مهربان آنکه میگرداند

۱۳) **كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ** ۱۴) **ثُمَّ جَعَلَ**

هر چیزی که آفرید آن را و عارض بود آفرین انسان را از گل آننگاه گردانید

۱۵) **نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ** ۱۶) **ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ**

ساز بود از نسله ای از آب بی ترس پس درست اندام کرد او را و دمید در او

۱۷) **مِنْ رُوحٍ رُوحِيٍّ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا**

از روح خود و قرار داد برای شما شنوایی و بینایی و دلهای را اندکی

۱۸) **تَشْكُرُونَ** ۱۹) **وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي**

شکر می کنید و می گویند آیا چون گم شدیم در زمین یا ما در

۲۰) **خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ** ۲۱) **قُلْ**

آفرینی نو جویند بود؟ نه بلکه آن به دیدار پروردگار خود کافرند بگو کلامی می گوید

۲۲) **مَلِكُ السَّمَوَاتِ الْأَرْضِ يَكُمُ ثُمَّ إِلَيْنَا رُجْعُكُمْ** ۲۳) **ثُمَّ رُجَعُكُمْ**

فرستاده مرگ که گمارده شده است بر شما آنگاه به سوی پروردگار خود بازگردانده می شود

۳۲
حزق
۲۲

وَلَوْ قَرَّبْتَ إِذِ الْمُعْرِضُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
و اگر کسی بیسی و قری که برهان برهان کند اند سرهایشان برود برود می

رَبَّنَا أَنْصِرْنَا وَرَبَّنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
ای سرور ما را نجات ده و سرور ما را بازگردان ما را بکارهای نیکه ایستیم همانا ما یقین کنندگیم

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
و اگر می خواستیم البته می دادیم به هر کسی هدایت را و لیکن سربل گشته است این سخن

مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
از جانب من که هر چه بپرسم از جن ها و انجمن ها

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ
پس محسوس این عذاب را به سبب آنچه فراموش کردید ای سرور خود را هر چه ما بپر فراموش کردیم شمارا

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
و بچشید عذاب جاودا را به سبب آنچه می کردید جز این نیست که ایمن می آورد

بشائرتنا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
به اهل ما آن که چون یاد داده می شوند به آن می افتند سجده کن و بپندارند به نامی

رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ تَسْجُدُونَ لِمَا جُوعُونَ
برو که خود و پس بکبر نمی کنند فاصله می گیرد بپندوهای سر

عَنِ الْمَصَاحِجِ يُدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
از بر سرها می خواند برو که سر روی بر سر و امید و از آنچه داده ایم به ایشان

يُسْقُونَ فَلَا تَعْلَمُ قَسَمًا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ
ایمن می کند پس نمی داند هیچ کس آنچه را که پنهان شده است بر آنی از روش چشم ها به پاداش

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ أَقْسَمَ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَفِرًا
آنچه که می کردند اما کسی که مؤمن است مانند کسی است که فاسق است

لَا يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
هرگز برابر نیست پس آنان که ایمان آوردند و کارهای نیکه ایستیم پس برای ایشان است

جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نَزَلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
باغ هایی که جایگاه است جایگاهی کسی است به سبب کارهایی که می کردند و اما آنان که نافرمانی کردند

فَأُولَٰئِكَ فِي النَّارِ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
پس جایگاهش آنس نور است هرگاه خواهند که بیرون بروند از آن بازگردانده شوند در آن و گفته شود

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ
به آنان عذاب آتشی که کُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ دروغ می پنداشتید

سجده واجب

وَلْيَذِيقْنَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَى الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ لَهُ سِوَايَ عَذَابٍ الْأَكْبَرِ
 و هر آیه بجستیم آنرا و از عذاب نزدیک تر از اینها و سوا عذاب بزرگ تر از این
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّهِ ثُمَّ
 ناسد که آنرا باز گردند ﴿۲۱﴾ و کیست ستمکار تر از کسی که بیدانده شود به آیات پروردگارش باز
 أَغْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ مَاتِنَا
 روی بگرداند از آن؟ همانا ما از مجرمان انتقام گیرنده ایم ﴿۲۲﴾ و هر آیه دادیم
 مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 به موسی کتاب را پس مباش در هیچ تردیدی از دیدار او در وقت نیاز و گریه تو را
 هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۳﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ
 هدایت برای بنی اسرائیل ﴿۲۳﴾ و قرار دادیم از ایشان پسوایی که هدایت می کردند
 بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بَيِّنَاتٍ يُوقِنُونَ ﴿۲۴﴾ إِنَّا وَكَلْنَاهُ
 به فرمان ما از آن رو که شکیلی کردند و به آیات ما یقین داشتند ﴿۲۴﴾ همانا پروردگار تو
 هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 و دلوری کند میان ایشان در روز رستاخیز در آنچه که آنان در آن اختلاف می کردند
 ﴿۲۵﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْفُتُونِ
 آیا راه نمود پس که چقدر هلاک کردیم پس پس از سل ها که
 يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أُولَىٰ يَسْمَعُونَ
 آنگاه آنها را می روند در مساجد ایشان همانا در این مشافه هدایتی است آری می سود
 ﴿۲۶﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُفِ فَخُجِرْ
 آیا ندیدند که ما آب را به سوی زمین رس می گشاید پس بیرون می آوریم
 زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ وَأَنْتُمْ لَا تَصِيرُونَ ﴿۲۷﴾ وَأَنْتُمْ لَا تَصِيرُونَ
 با آن زراعت را که می خورند از آن چهره هایان شان و خود ایشان با نمی بسند
 وَتَقُولُ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۸﴾ هَذَا
 و می گویند کی خواهد بود این داری اگر حسید راستگوین
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
 بگو روز داری سود ندهد به آنان که کفر ورزیده اند ایمن و درن شان و نه یمن مهلت داده شود
 فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ ﴿۲۹﴾ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ هُمْ يَسْتَعْجِلُونَ
 پس روی بگردان از آنان و مستعجل باش و مستعجلانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ

ای پیامبر ای پیامبر ای پیامبر اتق الله و فرمان میر از کافران و منافقان همانا الله

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ

هست دانای سنجیده کار و پیروی کن چیزی را که وحی می شود به تو از جانب

رَبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

پروردگارت همانا الله به آنچه عمل می کنید آگاه است و توکل کن بر الله

وَكَفَىٰ ۚ وَاللَّهُ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي

و کافی است که الله کارساز باشد قرار نداده است الله برای هیچ مردی دو قلب در

جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ

درون او و قرار نداده است همسران را که نظر می کنید از رویه زنش بگویند تویر من ملتدیش معزمتی آنان را مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۚ وَاللَّهُ

و قرار نداده پسر خواندگان را پسران شما این سخن شعاست که با دهن های خود می گوید و الله

يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ

می گوید سخن حق را و او هدایت می کند [به] راه [راست] بخوانید آنان را به [نام] پدرانشان

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ

که این عادلانه تر است نزد الله پس اگر نشناختید پدرانشان را پس برادران شماست

فِي الدِّينِ وَمَوْلَاهُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ

در دین و دوستان شماست و نیست بر شما گناهی در آنچه که خطا کرده باشید

بِهِ وَلَٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

در آن ولیکن آنچه تمسّد داشته است دل هایتان و هست الله آمرزگاری مهربان

۝ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۚ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ

پیامبر سزاوارتر است از خود ایشان و زنان پیامبر مادران ایشان اند

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ

و خویشاوندان برخی شان سزاوارتر است [به] برخی دیگر در کتاب الله

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ

از [دیگر] مؤمنان و مهاجران مگر آنکه انجام دهید برای اولیای خود

مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

احسانی را هست این حکم در کتاب [الله] نوشته شده

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ ^{و از تو} وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ ^{و از نوح و ابراهیم}

وَمُوسَى ^{و موسی} وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ^{و عیسی پسر مریم} وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ^{و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت استوار را}

لَيْسَ لَكَ بِاللّٰهِ ^{تا بیرسد الله} الصّٰدِقِيْنَ ^{راست گویان را} عَنْ صِدْقِهِمْ ^{از راستی ایشان} وَاَعَدَّ ^{و آماده کرده است} لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ^{برای کافران عذابی دردناک را}

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ^{ای کسانی که ایمان آوردید یاد کنید نعمت الله را بر خود} اِذْ جَاءَتْكُمْ ^{انگاه که آمد بر شما}

جُنُودٌ ^{لشکریانی} فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُودًا ^{و لشکریانی را} لَّمْ تَرَوْهَا ^{که نمی دیدید آنها را} وَكَانَ ^{و هست} اللّٰهُ

بِمَا تَعْمَلُوْنَ ^{به آنچه می کنید} بَصِيْرًا ^{بینا} اِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ ^{از بالای سر شما و از طرف پایین} وَمِنْ اَسْفَلَ

مِنْكُمْ ^{و شما} وَاِذْ زَاغَتْ ^{که خیره ماند} الْاَبْصَارُ ^{چشم ها} وَبَلَغَتِ ^{و رسید} الْقُلُوْبُ ^{دل ها} الْحَنَاجِرَ ^{به حنجره ها}

وَتَطَشُّوْنَ ^{و گمان می کردید} بِاللّٰهِ ^{به الله} الْظُّنُوْنَ ^{گمان های [گمراه کننده]} هٰذَا الَّذِيْ اَبْتَلٰ ^{انجا آزمایش شد} الْمُؤْمِنُوْنَ ^{مؤمنان} وَزَلَّوْا ^{و جنبانیده شدند}

زِلْزَالًا ^{جنبانیدنی} شَدِيْدًا ^{سخت} وَاِذْ يَقُوْلُ ^{و انگاه که می گفتند} الْمُنٰفِقُوْنَ ^{منافقان} وَالَّذِيْنَ فِيْ ^{و آنان که در} قُلُوْبِهِمْ

مَّرَضٌ ^{مرضی بود} مَا وَعَدَنَا ^{به ما وعده داده است} اللّٰهُ ^{الله} وَرَسُوْلُهُ ^{و رسول او} اِلَّا غُرُوْرًا ^{و انگاه که گفتند گروهی}

مِنْهُمْ ^{از آنان} يٰۤاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا ^{ای اهل مدینه نیست جای ماندن برای شما پس بازگردید} وَيَسْتَفِئِدُوْنَ فَرِيقٌ

مِنْهُمْ ^{از ایشان} النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ يَبُوْتَنَا ^{همانا خاتمهای ما بی حفاظ است درحالی که نبود آن خاتمها بی حفاظ نمی خواهد} عَوْرَةً ^{و ما می} وَمَا هِيَ ^{نمی خواهد} بِعَوْرَةٍ ^{مگر} اِنْ يُرِيدُوْنَ اِلَّا

فِرَارًا ^{گریختن را} وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ ^{و اگر داخل می شدند بر آنها [مورد هجوم قرار می گرفتند] از تمامی آن اشهر} مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوْا ^{انگاه از آنها درخواست می شد که انطبوع کنند} الْفِتْنَةَ

لَا تَوْهَّجَا ^{آتش به سراغ آن می افروزد} وَاَمَّا قَلْبُكَ ^{و درنگ نمی کردند برای آن جز} اِلَّا يَسِيْرًا ^{و هر آینه} وَلَقَدْ ^{و همان بسته بودند} كَانُوْا عَنْهَدُوْا

اللّٰهُ ^{با الله} مِنْ قَبْلُ ^{پیش از این} لَا يُوْلُوْنَ ^{که برنگردانند پشت ها را [به دشمن]} اِلَّا الْاَبْتَرُ ^{و هست} وَكَانَ ^{عهد} عَهْدُ ^{الله} اللّٰهِ ^{بازخواست شدنی} مَسْئُوْلًا ^و

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا يَكُونُ سُوْدٌ لَكُمْ تَسَارًا إِنْ هَرَارُ أَكْرَ يَكْرِيْزِدْ اَزْ مَرِكْ يَ اَزْ كَشْتِهْ شَدَنْ وَاَنْ هَنَكَامْ

لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ يَخْوِفُهُمْ غُلُوبُكُمْ أَمْ أَتَىٰ أُنْذَكِي ﴿١٦﴾ يَكُو كَيْتْ اَنَكِهْ نَكِهْلَرْدْ شَمَارَا اَزْ اَحْتَبْ اَللهْ اَكْرَ

أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَحِثُّونَ لَهُمْ مِنَ دُوبِ اللَّهِ ﴿١٧﴾ يَخْوَاهْدْ بِهْ شَمَا بِدِي رَا يَا يَخْوَاهْدْ دَرْ حَقْ شَمَا رَحْمَتِي رَا وَتَيَابَدْ بِرَايْ خُودْ جَزْ اَللهْ

وَلِيَّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّضِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ ﴿١٧﴾ دُوسْتِي رَا وَنَهْ يَاوَرِي رَا هَرَايَنَهْ مِي دَانَدْ اَللهْ بَارْدَرْدَنْدَگَانْ رَا اَزْ شَمَا وَگُوِيَنْدَگَانْ

لَاخَوِّبَهُمْ هَلَمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً ﴿١٨﴾ بِهْ بَرْدَرْدَنْ خُودْ كِهْ بِيَايَدْ بِهْ سُوِيْ مَا وَحَاضِرْ نَمِيْ شُوْنَدْ بِهْ جَنَكْ مَكْرْ اَنْدَكِي ﴿١٨﴾ دَرْ حَالِيْ كِهْ بَخِيْلَانْ اَنَدْ

عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ ﴿١٩﴾ بِرْ شَمَا پَسْ چُونْ بِيَايَدْ تَرَسْ اَحْكَا بِيَنِيْ اِيْشَانْ رَا كِهْ مِيْ نَكِرْدَنْدْ بِهْ سُوِيْ تُوْ دَرْ حَالِيْ كِهْ مِيْ چَرُخْدْ چَشْمْ هَلِيْ شَانْ

كَالَّذِي يُعْثِنُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ النَّفْسُ سَلَفُوكُمْ ﴿٢٠﴾ مَلَكْتْ كُسيْ كِهْ بِيَهْوَشِيْ چِيْرَهْ شَدَهْ بَاشَدْ بِرُوِيْ اَزْ اَسْحِيْ اَمْرِكْ پَسْ چُونْ بِرُودْ تَرَسْ زَبَانْ دُرُوِيْ كَنْدْ بِرْ شَمَا

بِالْأَيْمَنِ جَدَارٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَلَعَبَظْ ﴿٢١﴾ بِاَزْ زَبَانْ هَلِيْ تَبِيْزْ دَرْ حَالِيْ كِهْ بَخِيْلَانْ اَنَدْ بِرْ مَالْ اَلْخِيْمَتْ اَنَانْ اِيْعَانْ نِيَاوَرْدَهْ اَنَدْ پَسْ نَابُودْ مَرْدَانِيْدْ

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٢﴾ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ ﴿٢٢﴾ اَللهْ كَرْدَرْدَهَلِيْ شَانْ رَا وَهَسْتْ اَيْنْ كَلَرْ بِرْ اَللهْ اَسَانْ مِيْ پَنْدَارِنْدْ كِهْ اَحْزَابْ اَلشَكْرْ هَلِيْ كَتْلَرْ

لَمْ يَذْهَبُوا وَلَٰكِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْنَ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ ﴿٢٣﴾ نَرُفْتَهْ اَنَدْ وَاَكْرَ بِيَايَدْ اَحْزَابْ اَرَزُوْ مِيْ كَنْدْ كَاشْ اَنَانْ صَحْرَانَشِيْنْ مِيْ بُوْجَنْدْ

فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ ﴿٢٤﴾ دَرْ مِيَّانْ بِيَايَانْ تَتَبِيْلَانْ سَوَالْ مِيْ كَرْدَنْدْ اَزْ خَبِرْ هَلِيْ شَمَا وَاَكْرَ بَاشَدْنْدْ دَرْ مِيَّانْ شَمَا

مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَرْ زَارْ نَكَنْتْ مَكْرْ اَنْدَكِي ﴿٢٥﴾ هَرَايَنَهْ هَسْتْ بِرَايْ شَمَا دَرْ اَسِيْرَهْ اَرْسُولْ اَللهْ سَرْمَشَقِيْ

حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢٦﴾ نَهَكُوْ بِرَايْ كُسيْ كِهْ اَمِيْدْ مِيْ نَارْدْ بِعَاقِبَتِ اَللهْ وَرُوزْ اَخِرْتْ وَبِيَايَدْ مِيْ كَنْدْ اَللهْ رَا بَسِيَارْ ﴿٢٦﴾

وَلَمَّا رَمَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢٧﴾ وَچُونْ دِيْدَنْدْ مُؤْمِنَانْ اَحْزَابْ اَلشَكْرْ كَتْلَرَا كَفْتَنْدْ اَيْنْ هَمَانْ اَسْتْ كِهْ وَعَدَهْ نَكْتَهْ بُوْدَمَارَا اَللهْ وَبِيَايَرُوْ

وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢٨﴾ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٨﴾ وَرَاسْتْ كَفْتْ اَللهْ وَبِيَايَمِشْ وَنِيْغُزُوْدْ اِيْشَانْ رَا مَكْرْ اِيْعَانْ وَفَرْمَانَبِرِيْ ﴿٢٨﴾

مِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن

مؤمن مردکی فدا که ساقیانه و فامیونند آنچه را که پیمانی بسته بودند **بالت** بر سر آن پس از این کسی است که

قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا بِبَدِيلٍ (۱۳) لِّبَحْرِي

به قلم رساید ایمانش را شهید شدند و از ایشان کسی است که انتظار می برد و تغییر نداشتند ایمان خود را هیچ تعیری

به انجام رسانید. بیمارش را شهید کردند و از ترسش کسی است که انتظار می برد و تغییر نکند [یعنی خود را هیچ تغییری

اللَّهُ رَاسِدُونَ رَا
 الصَّادِقِينَ رَا
 بِصِدْقِهِمْ رَا
 وَيُعَذِّبُ رَا
 الْمُتَّقِينَ رَا
 إِنْ رَا
 شَاءَ رَا
 خواجه

الله راستگویان را به سبب راستی شان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ

یا ایها رحمت باز گردد به سوی ایشان همانا الله هست بخشنده مهربان و بازگرداند الله کسانی را که

یا ایها رحمة باز گردد به سوی ایشان همانا **الله** هست آموزنده مهربان ﴿۱۱﴾ و باز گردانید **الله** کشتی را که

كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمَ بَنَّاوُا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ

کفر ورزیدند با خشمشان که بنا کردند هیچ خیری را و بسنده است الله مؤمنان را در جنگ

کفر ورزیند یا خشم سازد (در حاشیه) که نیاکنند هیچ چیزی را و یسند است الله مؤمنان را و جنگ

وَكَاثُ **اَللّٰهُ** قَوِيًّا عَزِيْزًا وَاَنْزَلَ اَلَّذِيْنَ ظَلَهُرُوْهُم مِّنْ

و همت **الله** پس توانای بی روزمندی و فرود آورد آفتاب را که شستیم که ده بوخت آید را

أَهْلُ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

کتاب قلمه ها و اشارات و انداخته دارهای شان و هراس

فَرِيقًا نَقَّطُلُوكَ وَتَأْسِرُوكَ فَرِيقًا وَأَوْرَثُوكُمُ أَرْضَهُمْ

گروه را می کشید و اسیر می کند و گروه او را

وَدَيَّرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضَهُمْ لَمْ تَنطُرْهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

خانه های شان . اموال شان را . اعیان شان را که قلم نبولای یزدید در آن هست . الله

مَوْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا أَرْوِيكَ إِن كُنتَ تُرِيدُ

۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْكُمْ أُمّتُكُمْ وَأَسْرِعَكُمْ

وَأَنبَأْتُكَ أَنَّكَ لَآتٍ بِهَا

سَرَلَا جَمِيلًا وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرِي
وَأَطِيعُوا أَمْرَ رَسُولِهِ وَأَلَدَارَ

وہی ہے جس نے ان کو پیدا کیا اور ان کو پالیا اور ان کو مرانا چاہتا ہے۔

الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

[illegible]

يَنْسَأَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِخَبَرٍ

[illegible]

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ عَلَىٰ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرًا

[illegible]